

РЕШЕНИЕ

№ 692

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5318** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба Вх. № 19978/30.05.2022г. по описа на АССГ, на Ц. Б. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к Х. Д., [жилищен адрес] чрез процесуален представител, адв. Я. А., срещу Заповед № 513 з – 3760 / 05.05.2022г. на Директора на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

В жалбата са развити доводи за съществени нарушения на административно производствените правила и материална незаконосъобразност на оспорения акт, както и необоснованост и немотивираност на същия- чл. 146, т. 2, т. 3 и т.4 от АПК. Жалбоподателят счита, че са нарушени нормите на чл. 111, ал.4 от АПК и чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, съгласно които според него, не се образува дисциплинарно производство по анонимен сигнал. Намира, че е нарушена и нормата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, като не са спазени сроковете за издаване на заповедта. Счита, че акта не съдържа всички изискуеми реквизити, съгласно чл.210, ал. 1 от ЗМВР, не са посочени място, време, разпоредбите, които са нарушени и не са взети предвид тежестта на нарушенията и настъпилите последици. Исква се от съда да отмени изцяло оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А. и поддържа жалбата на заявените основания. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Директор на СДВР, се представлява от юрк. Б., който оспорва

жалбата като неоснователна и недоказана и иска същата да се остави без уважение. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приетата административна преписка, в частност справките от кадровото дело /досие/ на служителя, че Ц. Б. Ц. е в служебно правоотношение с СДВР, заема длъжността Началник на група „Охрана на вододайни зони и съоръжения“ на „Охрана на обекти в Софийска вода“ към отдел „Охранителна полиция“ при Столична Дирекция на Вътрешните работи /СДВР/, със звание старши инспектор. Същия е запознат с длъжностна характеристика за заеманата длъжност /513р-24434/06.03.15; 513р-24432/06.08.15/, Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ №8121з/25.07.2014 /обн. ДВ, бр. 67 от 12.08.2014г., изм... ДВ, бр. 64/03.08.2018г./, вътрешните правила, в т.ч. за установяване на конфликти на интереси, нормите, заповедите и правилата за работа в СДВР, указанията, в т.ч. организацията и работата в Охрана на обекти в Софийска вода“ към отдел „Охранителна полиция“ при Столична Дирекция на Вътрешните работи, права и задълженията за заеманата длъжност, Заповедите, инструкциите и изрично посочените актове по Протокол №513р-63134/02.08.2019, разписан от служителя. /л. 219-319 от делото/. За периода на службата му в МВР, не са му налагани дисциплинарни наказания. Награден е с „Писмена похвала“ със заповед № 8121К-9737/29.05.2019г. на Гл. Секретар на МВР.

По повод анонимен сигнал № 513000– 65140/09.11.2021г. по описа на СДВР, идентичен с препратени сигнали постъпили в Дирекция „Инспекторат“ на МВР и становище на същия, препратени на СДВР, изпратени с Писмо № 4575Р-3315/02.12.2021г. и идентичен сигнал, изпратен от ДАНС, с Писмо № 4575р-3357/07.12.2021г., като е преценено, че в сигнала се съдържат достатъчно предварителни данни за времето мястото и деянието, от които може да се направи обоснован извод, че служител на МВР е извършил дисциплинарно нарушение, е разпоредено извършването на проверка по реда, разписан в чл. 205, ал.2 от ЗМВР, със Заповед рег. № 513 з – 100098/18.11.2021г. на Директора на СДВР, за извършване на проверка и образуване на дисциплинарно производство срещу Ц. Б. Ц.. Срокът за извършване на проверката е определен до 09.03.2022г., след като е удължен със Заповеди №№ № 513 з – 53/07.01.2022г. и № 513 з – 1015/08.02.2022г.

Въз основа на работата на Д. е изготвена справка с рег. № 227р – 5914 / 07.03.2022г, за резултат от извършената проверка. В хода на проверката на Ст. Инспектор Ц., е връчена покана за даване на писмени обяснения № 464р-1803/09.02.2022г. На 11.02.2022г. Ц. Ц. е представил писмено обяснение № 464р-1976/11.02.2022г. Справка с рег. № 227р – 5914 / 07.03.2022г, за резултат от извършената проверка е връчена на Ц. Ц., за запознаване с резултатите от проверката, срещу подпис, като му е връчена и Покана № 227р-5930/07.03.2022г. по описа на СДВР, за даване на писмени обяснения и възражения до наказващият орган-Директора на СДВР. Същия е упражнил правото си на писмено Възражение № 513р-23621/17.03.2022г., с което оспорва костатациите и изводите на комисията по извършената проверка, намира за неоснователно налагането

на наказанията и заявява, че същото е прекомерно тежко.

Въз основа на констатациите по извършената проверка и изготвена справка с рег. № 227р – 5914/07.03.2022г., писмените доказателства, събрани в хода на проверката, писмено обяснение № 464р-1976/11.02.2022г. и Възражение № 513р-23621/17.03.2022г., Административно-наказващия орган- Директорът на СДВР, е приел за установени следните две нарушения:

1/. Нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР, съставомерно по чл. 200, ал.1, т.12 от ЗМВР, изразяващо се в неспазване на правилата на Етичния кодекс, конкретно на т. 43 „Държавен служител, на когото са станали известни факти и обстоятелства за възникнал конфликт на интереси, уведомява съответните ръководители“, за което се предвижда наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до една година.

Нарушението се изразява в това, че Ц.Ц., като Старши инспектор, началник група ОВЗС-О.-СДВР, като е знаел, че в групата Инспектор Е. А. е брат на старши полицай Е. А., е допуснал за перидите на ползвания от Ц. платен годишен отпуск, от 02.03.2021г. до 11.03.2021г.; от 29.04.2021г. до 10.05.2021г. и от 18.05.2021г. до 24.05.2021г., съгласно приложени Заповеди № 513з-1809/01.03.2021г; № 513з-3370/22.04.2021г.; № 513з-3914/18.05.2021г., да бъде заместван от инспектор Е. С. А., за когото е била несъвместимост със службата в МВР-конфликт на интереси, поради това, че в тези периоди се е оказал в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол с роднина-брат си. Нарушението се изразява в бездействие, а именно: Старши инспектор Ц., не е уведомил, като е бил задължен, горестоящите ръководители в МВР, за роднинската връзка между Инспектор Е. А. и старши полицай Е. А., която за посочените периоди, при действието на заповедите за заместване, посочени по-горе, създава конфликт на интереси, за посочените лица, което е в противоречие с т.43 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР /обн. ДВ, бр. 67/12.08.2014г./. Прието е, че нарушението е извършено по време на служба, при форма на вината-небрежност, поради това, че е безспорно установено, че служителят е запознат срещу подпис с правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ №8121з/25.07.2014 /обн. ДВ, бр. 67 от 12.08.2014г., изм...ДВ, бр. 64/03.08.2018г./, съгласно Протокол №513р-63134/02.08.2019.

2/. Нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 „неизпълнение на служебни задължения“, вменени с длъжностната характеристика на старши инспектор Ц. № 513з-24431/06.08.2015, с която е запознат съгласно Проткол №513р-45747/04.06.2019г., част II „Основни длъжностни задължения“, а именно: да „организира, ръководи, възлага и контролира дейността на групата...като се основава на нормативната уредба, заповедите и разпорежданията на ръководството на отдела, зам-директора и директора на СДВР“; „Осъществява ръководство, помощ и контрол на подчинените му служители при изпълнение на функционалните им задължения“; „Осъществява контрол върху работата на подчинените му и изисква за стриктно спазване на служебната дисциплина и законността“, съставомерно по чл. 200, ал.1, т.11, предложение първо: „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“, за което се предвижда наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до една година.

Нарушението се изразява в това, че в хода на проверката, въз основа на изискани и

приложени разпореждания за патрулно-постова дейност за разстановката на силите и средствата изпълняващи П. в обслужваната от група ОВЗС охрана на обекти на „Софийска вода“ АД към О.-СДВР, на 01 взвод., е констатирано, че не са изписани конкретни технически средства /моторни шейни, лодки, както и отдадените МПС, предоставени от „Софийска вода“ АД и СДВР, за изпълнение на служебните задачи, използвани от служителите/, с които ще се оборудват нарядите, съгласно изискването на чл.31, ал.1, т. 4 от Инструкция № 8121з-919/02.12.2014г. за патрулно постова дейност. Не е контретно посочено кой точно автомобил използват служителите като пеши патрул на участъци С. ЯЗ. „Искър“ и О. „Бент Кокаляне“. В хода на извършената проверка на 37 бр. Информационни карти е установено, че: в 10 от тях, в наряд като ПП на участъци С. яз „Искър и О. "Б,,нт Кокаляне“, за времето от 20.00 ч. до 08.00 ч. е назначаван само по един служител, в нарушение на т.6 от утвърдените от директора на СДВР указания за изпълнение на П. на посочените участъци. За периода на проверката, по представените 37 бр. Информационни карти, от 06.05.2021г. до 30.06.2021г. са извършени 5 проверки на служителите, две от тях на едни и същи екип, което е прието като формално извършван контрол от старши инспектор Ц., за дейността на групата и спазване на задължението му да организира, ръководи и контролира подчинените си за стриктно спазване на служебната дисциплина изаконността. Нарушението се изразява, както в действия, тка и в бездействия. Прието е, че нарушението е извършено по време на служба, при форма на вината-небрежност, поради това, че е безспорно установено, че служителят е запознат с вменени му задължения по служба, с длъжностната характеристика на старши инспектор Ц. № 513з-24431/06.08.2015, с която е запознат съгласно Проткол №513р-45747/04.06.2019г.,

За установените две две дисциплинарни нарушения, в оспорената заповед са изложени аргументи за тежестта на деянията-по време на служба, като е определен и вида на вината-небрежност, преценено е, че е налице хипотезата на чл.197, ал.3 от ЗМВР, като при наличието на две дисциплинарни нарушения, за които е определено наказание „порицание“ и за всяко от тях се налага за срок от шест месеца до една година, наказващият орган е приел, че следва да се наложи едно общо наказание „порицание“, като е определил, въз основа на анализа на фактите и приложимия закон в размер за период от една година.

Оспорената заповед Заповед № 513 з – 3760 / 05.05.2022г. на Директора на СДВР, с която на старши инспектор Ц. Б. Ц., е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година, е издадена на основание чл. 204, ал.3, чл. 194, ал.2 т.4 ЗМВР, чл. 197, ал.1, т.3 и ал. 3, т. 2 от ЗМВР и чл. 200, ал.1 т. 11 , предложение първо и т. 12 от ЗМВР. Същата е редовно връчена лично срещу подпис на държавния служител на 16.05.2022г.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните

разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР- Директорът на СДВР е ръководител на структура по чл.37 от ЗМВР. Същата е издадена в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР писмена форма.

Неоснователни са направените от жалбоподателя оспорвания, за нарушения на административнопроизводствените правила и недопустимост на провежданото административнодисциплинарно производство, при образуването му. Нормата на чл. 111, ал.4 от АПК, е обща норма, като чл. 205, ал.2 от ЗМВР, като специална норма, изрично предвижда възможност за образуване на дисциплинарна проверка по анонимен сигнал, когато в сигнала се съдържат достатъчно предварителни данни за времето мястото и деянието, от които може да се направи обоснован извод, че служител на МВР е извършил дисциплинарно нарушение, което е изрично посочено като основание за извършването на проверка по реда, разписан в чл. 205, ал.2 от ЗМВР, със Заповед рег. № 513 з – 100098/18.11.2021г. на Директора на СДВР.

Неоснователни са и твърденията, за неспазване на сроковете за издаване на оспорената заповед, по чл.195 от ЗМВР. Процесната заповед е издадена на 5.05.2022г., редовно връчена на Ц. на 16.05.2022г. Още повече, че датата на Вх. № на изготвената справка рег. № от 07.03.2022г., не следва да се приема за дата по смисъла на закона за постъпване при компетентния орган, като видно от резолюцията на Директора на СДВР, за реална дата може да се приеме 09.03.2022г.. Същевременно проверката разпоредена по чл. 205, ал.2 от ЗМВР, приключва с изготвянето на писмената справка, с която държавният служител е запознат, срещу подпис на 16.03.2022г. Едва след този момент, нарушението се счита за установено по реда на чл. 206 от ЗМВР. В оспорения акт изрично са посочени, като е съобразено и действието на заповеди, приложени по административната преписка, за периоди, през които жалбоподателят е ползвал законоустановен годишен отпуск, през които периоди сроковете не текат.

Заповедта съдържа реквизитите по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, съгласно който дисциплинарното наказание (независимо от вида му) се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Фактическите обстоятелства могат да се съдържат в административната преписка и представляват мотиви на административния акт. В оспорената заповед са цитирани справка с рег. № 227р – 5914 / 07.03.2022г, покана за даване на писмени обяснения № 464р-1803/09.02.2022г. ; представени писмени обяснения, от ст. Инспектор Ц. № 464р-1976/11.02.2022г. ;Покана № 227р-5930/07.03.2022г. по описа на СДВР, за даване на писмени обяснения и Възражение № 513р-23621/17.03.2022г. Възпроизведени са данни, факти и обстоятелства от писмените доказателства, събрани в хода на проверката и обясненията на служители, цитирани са по номера проверки на разпореждания и информационни карти, предмет на проверка.

Като е направено изрично позоваване на тях при формиране на извод за осъществени от жалбоподателя нарушения: неизпълнение на служебни задължения и неспазване на правилата на Етичния кодекс, квалифицирани по чл. 194, ал. 2, т.2 и т.4 от ЗМВР, административният орган е описал в достатъчна степен фактическата обстановка и е

изложил мотиви. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и произтича от Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Видно от съдържанието на оспорената заповед същата съдържа подробни данни за обстоятелствата, при които е извършено процесното нарушение. В заповедта е посочено както правното основание за налагане на дисциплинарното наказание, така и нарушената разпоредба.

По силата на чл. 205, ал.1 ЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. От дисциплинарно наказващия орган е разпоредена проверка по чл. 205, ал.2 ЗМВР. Същата е приключила с изготвяне на писмена справка, с която държавният служител е запознат срещу подпис и дата. Едва след това, нарушението се счита установено по реда на чл. 206 ЗМВР.

Спазен е двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание от датата на откриване на нарушението. Съгласно чл.196, ал.1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал.2 на чл.196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган - директора на СДВР. В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 2/04.07.2002 г. по ТД № ТР – 3/2001 г. на ВАС, което не е загубило значението си. Конкретно в случая съдът приема, че материалите от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган на 09.03.2022г. , видно от положения подпис с резолюция "ДА" и подпис Директор на СДВР, като оспорената заповед е издадена на 05.05.2022г.

Спазена е разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Служителят е поканен и е дал обяснения в хода на извършваната проверка. Упражнил е надлежно и правото си на възражение, след връчване на справката за приключилата проверка.

Спазен е и срокът по чл.195, ал.1 ЗМВР за налагане на наказанието в едногодишен срок от извършване на нарушението.

Оспорената заповед е материално законосъобразна. С оглед установените релевантни за спора факти, съдът намира, че наличието на основание за налагане на дисциплинарно наказание е доказано по несъмнен начин от административния орган.

Съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична. Всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата

длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно несъответства на правнодължимото поведение на служителя.

Съгласно чл. 194, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарните нарушения са: 1) неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители; 2) неизпълнение на служебните задължения; 3) неспазване на служебните правомощия и 4) неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

От представените писмени доказателства по административната преписка, безспорно се установяват и двете констатирани и обективирани в оспорената заповед нарушения: 1/. Нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР, съставомерно по чл. 200, ал.1, т.12 от ЗМВР, изразяващо се в неспазване на правилата на Етичния кодекс, конкретно на т. 43 „Държавен служител, на когото са станали известни факти и обстоятелства за възникнал конфликт на интереси, уведомява съответните ръководители“, за което се предвижда наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до една година; 2/. Нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 „неизпълнение на служебни задължения“, вменени с длъжностната характеристика на старши инспектор Ц. № 513з-24431/06.08.2015, с която е запознат съгласно Проткол №513р-45747/04.06.2019г., част II „Основни длъжностни задължения“, а именно: да „организира, ръководи, възлага и контролира дейността на групата...като се основава на нормативната уредба, заповедите и разпорежданията на ръководството на отдела, зам-директора и директора на СДВР“; „Осъществява ръководство, помощ и контрол на подчинените му служители при изпълнение на функционалните им задължения“; „Осъществява контрол върху работата на подчинените му и изисква за стриктно спазване на служебната дисциплина и законността“, съставомерно по чл. 200, ал.1, т.11, предложение първо: „*неизпълнение на служебни задължения* или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“, за което се предвижда наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до една година.

Правната квалификация на деянията напълно съответства на установените факти, послужили за издаването на заповедта. Дисциплинарнонаказващият орган се е съобразил с разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, като при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

Следва да се има предвид също, че за конкретно установените дисциплинарни нарушения не е предвидена възможност за налагане на по-леките по вид дисциплинарни наказания - мъмрене или писмено предупреждение. Съгласно чл. 200, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарното

наказание порицание се налага за срок от 6 месеца до една година.

Правилно е приложена от наказващия орган нормата на чл.197, ал.3 от ЗМВР, като при наличието на две дисциплинарни нарушения, за които е определено наказание „порицание“ и за всяко от тях се налага за срок от шест месеца до една година, наказващият орган е приел, че следва да се наложи едно общо наказание „порицание“, като е определил, въз основа на анализа на фактите и приложимия закон едно наказание, за максимално предвидения срок от една година.

Оспорената заповед отговаря на целта на закона, а именно налагане на наказание съответно на дисциплинарното нарушение, с цел да се превъзпита и предупреди нарушителя, че при повторно нарушение ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Освен това се цели и запазване авторитета на институцията, в която работи жалбоподателя и която е пряко ангажирана с охраняване правата и интересите на гражданите.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което и жалбата като недоказана и неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК ответникът има право на сторените съдебно-деловодни разноски, които съгласно направено своевременно искане, съдът присъжда в размер на юрисконсултско възнаграждение от 400 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение ,63-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Б. Ц., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к. Х. Д., [жилищен адрес] срещу Заповед № 513 з – 3760 / 05.05.2022г. на Директора на Столична Дирекция на Вътрешните работи.

ОСЪЖДА Ц. Б. Ц., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж. к. Х. Д., [жилищен адрес] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните работи, сумата от 400 /четиристотин/ лева, разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване /чл.211 ЗМВР/.

СЪДИЯ: